

GHID PENTRU REALIZAREA LUCRĂRII DE LICENȚĂ

I. Aspecte generale	1
II. Structura lucrării de licență	2
1. Pagina de titlu	3
2. Cuprinsul/Sumarul	3
3. Corpul lucrării	3
4. Sursele	3
5. Bibliografia	3
6. Anexa/Anexele	3
III. Norme de tehnoredactare	4
1. Diacritice	4
2. Norme de tehnoredactare generală	4
3. Numerotarea capitolelor și a secțiunilor	5
4. Exemplele	5
4.1. Aranjarea exemplelor	5
4.2. Numerotarea exemplelor	6
4.3. Indicarea sursei exemplelor	6
5. Citarea	7
5.1. Citatele	7
5.2. Atribuirea citatelor	9
5.3. Citarea cu <i>apud</i>	9
5.4. Citatele din lucrări în limbi străine	9
6. Sursele	9
7. Bibliografia	11
8. Notele	12
IV. Etică academică	13
1. Plagiatul	13
2. Protecția datelor personale	13
Anexe ale ghidului.....	14
1. Model de pagină de titlu	14
2. Model de cuprins	15
3. Exemplu de surse	16
4. Exemplu de bibliografie	16

I. Aspecte generale

Lucrarea de licență este o *lucrare științifică*, bazată pe o (*ipo*)teză de cercetare, pe care studentul urmează să o argumenteze riguros, formulând, în final, concluzii. Ea trebuie să fie rezultatul unei cercetări *originale/personale* care să demonstreze capacitatea studentului de a trata un subiect la alegere (stabilit împreună cu profesorul coordonator), prin fixarea unor obiective relevante pentru tema aleasă, prin aplicarea critică a unor metode de analiză și folosind instrumente științifice care să asigure atingerea obiectivelor propuse.

Studentul trebuie să demonstreze: (i) capacitatea de a face o sinteză bibliografică (alegând și integrând din bibliografia parcursă aspectele relevante pentru tema tratată) și (ii)

capacitatea de a fructifica informațiile/conceptele în analiza originală/personală a faptelor de limbă pe care se bazează lucrarea (de regulă, extrase dintr-un corpus existent sau alcătuit special pentru cercetarea propusă).

Evaluarea lucrării de licență are în vedere următoarele aspecte:

- a) relevanța și noutatea/originalitatea temei pentru domeniul de cercetare;
- b) pertinența obiectivelor propuse și a fundamentării metodologice;
- c) relevanța bibliografiei și a surselor folosite/analizate;
- d) gândirea critică, examinarea și interpretarea adecvată a informației bibliografice și a faptelor studiate;
- e) capacitatea de a utiliza informația bibliografică în cadrul unei teme de cercetare noi, contribuția personală, punctele de vedere inedite;
- f) calitatea expunerii și a argumentării (stăpânirea conceptelor, organizarea informației, argumentarea riguroasă);
- g) organizarea adecvată a lucrării (împărțirea pe capitole și subcapitole, echilibrul părților etc.);
- h) exprimarea corectă, fluentă, coerentă, adecvarea stilistică, corectitudinea gramaticală, punctuația;
- i) tehnoeditarea îngrijită a textului: referințele din text, bibliografia, paginarea, tehnoeditarea exemplelor, eliminarea erorilor de tastare etc.

Pentru *alegerea temei*, studenții pot parcurge următorii pași:

- a) consultă pe site-ul facultății lista domeniilor în care coordonează lucrări de licență cadrele didactice ale Departamentului de lingvistică;
- b) se adresează profesorului coordonator pentru stabilirea temei și a unui program de lucru.

Este recomandat ca alegerea temei să se facă din timp, astfel încât studentul să se asigure că are posibilitatea de a elabora o lucrare de licență în domeniul de care este interesat, sub coordonarea unui profesor disponibil pentru acel domeniu.

Notă: Ghidul de față este *orientativ*, având doar scopul de a oferi sugestii generale de realizare și de organizare formală a lucrării de licență; ca atare, au întotdeauna prioritate recomandările oferite de profesorii coordonatori.

II. Structura lucrării de licență

Număr minim de pagini – 45p. (numărul de pagini este orientativ; dimensiunea lucrării variază în funcție de tema aleasă, de tipul de exemple etc. și se stabilește împreună cu profesorul coordonator al lucrării).

Teza de licență are, de regulă, următoarea structură:

1. Pagină de titlu
2. Cuprins/Sumar
3. Corpul lucrării
4. Surse/Corpus
5. Bibliografie
6. Anexă/Anexe

1. Pagina de titlu conține datele de identificare a lucrării și a autorului:

- a) *sus, centrat*: Universitatea din București, Facultatea de Litere, Departamentul de lingvistică;
 - b) *mijloc, centrat*: titlul lucrării;
 - c) *sub titlul lucrării* (stânga – dreapta): numele profesorului coordonator și numele studentului absolvent;
 - d) *jos, centrat*: București și, pe rândul următor, sesiunea de susținere a lucrării (de exemplu, iunie 2022).
- Vezi un model în *Anexa 1*.

2. Cuprinsul/Sumarul conține titlurile și subtitlurile capitolelor și subcapitolelor (inclusiv sursele, bibliografia și anexele), însoțite de numărul paginii de început al fiecărei secțiuni. Vezi un model în *Anexa 2*.

3. În corpul lucrării trebuie să se regăsească următoarele componente (a căror dispunere poate fi diferită de la o lucrare la alta, în funcție de specificul temei alese):

- a) *Introducerea/Argumentul* – precizează succint: (i) tema și obiectivele lucrării (subliniind relevanța subiectului și a ipotezelor propuse); (ii) datele esențiale ale parcursului de cercetare (tipul de corpus analizat, cadrul teoretic adoptat și categoriile de lucrări selectate în bibliografia de referință; metoda utilizată și concluzia generală care se desprinde din cercetarea întreprinsă); (iii) structura lucrării (scurte referiri la modul în care este organizată lucrarea: părți/capitole și, succint, conținutul acestora).
Se recomandă ca introducerea să se redacteze la sfârșit, când autorul are o imagine extrem de clară asupra lucrării sale, astfel încât să poată face o sinteză relevantă și succintă a întregului parcurs de cercetare.
- b) *Partea/componenta teoretică/de sinteză bibliografică* – conține, de regulă: (i) o sinteză critică a stadiului cercetării cu privire la tema aleasă; (ii) detalierea cadrului teoretic, a conceptelor selectate pentru atingerea obiectivelor propuse; (iii) prezentarea metodei de lucru (de exemplu, precizarea criteriilor de constituire a corpusului și a structurii schemei de analiză, acolo unde este cazul).
- c) *Partea/componenta aplicativă* – reprezintă partea cea mai importantă și mai amplă a lucrării; demonstrează că studentul poate interpreta faptele de limbă și poate propune interpretări pertinente/relevante recurgând la metodele și conceptele selectate.
- d) *Concluziile* – conțin, de regulă, o prezentare succintă a celor mai semnificative rezultate obținute în urma cercetării întreprinse, care confirmă sau infirmă (ipo)teza cercetării.

4. Sursele conțin lista materialelor din care sunt preluate exemplele; pot fi surse scrise sau orale, inclusiv online (pentru un model de redactare a acestora, vezi mai jos **III.6.** și *Anexa 3*).

5. Bibliografia conține lista lucrărilor științifice citate; acestea pot fi cărți, dicționare, capitole în cărți, articole în reviste, tipărite sau online. Pentru un model de redactare a bibliografiei, vezi mai jos **III.7.** și *Anexa 4*.

6. Anexa/Anexele poate/pot conține: (i) corpusul realizat de student pe parcursul cercetării (constituit, de pildă, din exemple de comunicare online, fragmente de conversații autentice, liste de cuvinte întocmite după diverse criterii, structuri sintactice care au făcut obiectul cercetării, imagini analizate, capturi de ecran etc.); (ii) chestionare folosite pentru a colecta date; (iii) tabele, grafice, hărți dialectale etc.

III. Norme de tehnoredactare

1. Diacritice

Folosirea diacriticelor românești este obligatorie!

Instalarea tastaturii românești pe calculator:

Control Panel → Region and language / Language → Keyboards and languages → Change Keyboards → Add: Romanian (Romania)

Folosirea tastaturii românești:

Jos în dreapta ecranului, la stânga de ceas, va apărea un butonaș EN / RO: când se accesează Office-Word, se merge la butonaș și se selectează RO.

Diacriticele românești se găsesc în zona butonului „Enter” de pe tastatură. De regulă, corespondențele sunt următoarele:

; = ș
' = ț
[= ă
] = î
\ = â

2. Norme de tehnoredactare generală

Formatul paginii: A4

Marginile: 2,5 cm (sus-jos, stânga-dreapta)

Numerotarea paginilor: dreapta jos, cifre arabe.

Formatarea:

- pentru *text* – Font Times New Roman (TNR), 12, la 1,5 rânduri;
- pentru *exemplele separate de text* – TNR, 10, la un rând, separate înainte și după text printr-un rând liber, retrase la stânga cu un tab. Vezi mai jos **4. Exemplele**;
- pentru *surse și bibliografie* – TNR, 10, la un rând;
- pentru *notele de subsol* – TNR, 10, la un rând;
- pentru *titlurile capitolelor* – TNR, 12, drepte, bold, centrat, separat cu un rând liber de primul paragraf; titlurile capitolelor se scriu cu majuscule;
- pentru *titlurile subcapitolelor* – TNR, 12, drepte, bold, aliniat la stânga, separat cu un rând liber de primul paragraf.

Alinierea:

- textul va avea aliniere *justify* (la stânga și la dreapta; CTRL+J) pentru text, exemple, note și bibliografie.
- primul rând al paragrafului se evidențiază cu 1 Tab. Paragrafele nu se separă prin rând liber.

3. Numerotarea capitolelor și a secțiunilor

Capitolele se notează cu cifre romane (*I, II, III ...*), iar secțiunile cu cifre arabe (*1., 2., 3. ...; 1.1., 1.2., 1.3. ...; 1.1.1., 1.1.2., 1.1.3. ...*). **Este total nerecomandată numerotarea automată a capitolelor și secțiunilor!**

Dacă există necesitatea unor *trimiteri intratextuale* (la capitolele și secțiunile proprii lucrării), acestea se fac după modelul: „vezi §număr capitol/număr secțiune”, unde semnul „§” marchează trimiterea la capitol/secțiune în interiorul propriei lucrări; de exemplu „vezi §II.2.5.”.

Model de trimitere intratextuală:

(text)... problemă care a fost discutată în alt capitol (vezi §II.2.5.)

Acest model este valabil doar pentru trimiterile la capitole și secțiuni ale propriei lucrări, nu pentru trimiteri la capitole/secțiuni din lucrări ale altor autori. Pentru trimiterile la lucrările altor autori, vezi mai jos **5.2. Atribuirea citatelor**.

Fiecare capitol începe pe o pagină nouă!

4. Exemplele

4.1. Aranjarea exemplelor

Există două posibilități:

A. fie sunt scoase în afara textului, numerotate și redactate cu litere drepte sau cu caractere italice:

Exemplu:

text....

rând liber

(1) Ana are mere.

(2) a. Ana **nu** are mere. (negație propozițională)

b. Ana are **nu** mere, ci pere. (negație de constituent)

rând liber

text....

SAU

text....

rând liber

(1) *Ana are mere.*

(2) a. *Ana nu are mere.* (negație propozițională)

b. *Ana are nu mere, ci pere.* (negație de constituent)

rând liber

text....

B. fie sunt scrise în text, după două puncte (a) sau în paranteză (b), fiind marcate, în același timp, cu caractere italice:

Exemple:

a) [...] termeni juridici moșteniți din latină sau derivați de la aceștia, care denumesc noțiuni fundamentale: *drept, dreptate, judeca, judecător, lege, legiui „legifera”, legiutor, legiuit „legal”, martor.*

b) Negația de constituent este de obicei contrastivă (ex. *Ana are nu mere, ci pere.*)

Observații:

- a) exemplele mai lungi (de peste 3 rânduri/3 versuri) se separă obligatoriu de text cu câte un rând liber (înainte și după exemplu) și sunt scrise cu litere drepte;
- b) pentru marcarea unor cuvinte/expresii/construcții gramaticale/secvențe discursive etc. în exemple, se vor folosi caracterele *italic* sau ***italic+bold***.

Exemplu:

În prefața cărții lui Anton Pann se poate recupera o definiție a „politeții” (relevând dimensiunea metadiscursivă), dependentă de evaluarea comportamentului în societate:

- (1) De să poartă oarecine/*Regulat, cum se cuvine*,/Îl numesc de om cuminte,/Și îi dau deobște *cinste*./Iar de să poartă-mprotivă,/La orce fără potrivă,/Îl judecă fiecare/De nebun, și *cinste n'are*. (Pann, p. 28)

4.2. Numerotarea exemplilor

Se face cu cifre arabe, între paranteze rotunde. **Este total nerecomandată numerotarea automată a exemplilor!**

Precizări:

- a) exemplele se numerotează continuu în cadrul unui capitol; numerotarea se reia de la (1) în capitolul următor;
- b) dacă mai multe exemple au o trăsătură comună, atunci se poate ca exemplele să fie dispuse sub același număr, diferențiate printr-o literă (ca în exemplul 2 de mai sus).
- c) în text, referirile la exemplele numerotate (în aceeași secțiune, la distanță sau în altă secțiune, în cadrul aceluiași capitol) se vor face prin indicarea numărului, fără a se mai rescrie exemplul respectiv.

4.3. Indicarea sursei exemplilor

Exemplele preluate din diferite surse vor fi urmate în mod obligatoriu de precizarea acestora, de obicei, prin abrevieri pentru care informația completă va fi dată în lista de surse [ex. Caragiale, *O III* = I.L. Caragiale, *Opere*, vol. III (*Teatru. Scrieri despre teatru. Versuri*), București, Editura Fundației Naționale pentru Știință și Artă, 2011)]. Dacă este vorba despre o sursă online, aceasta se va reda prin inserarea linkului, care va apărea și în lista surselor menționate înaintea bibliografiei (vezi mai jos **6. Sursele**).

Exemple:

- (1) IORDACHE (*sculându-se politicos*): – Da, ***poftiți***... Barba? părul? (Caragiale, *O III*, 235)

- (2) A (președintele adunării): *poftim* la rezo- <F la rezoluție> aş vrea să NU se scape cuvintele↑ (IVLRA, 145)
- (3) C. Giurgea: Aveți numele scris pe arenă.
H. Dukadam: *Poftim*?!
C. Giurgea: Aveți numele scris pe arenă. Toți câștigătorii Cupei Campionilor Europeni din 1986 au numele scris pe arenă. (<https://www.realitateasportiva.net/exclusiv-duckadam-a-ramas-perplex-la-realitatea-sportiva-poftim>)

5. Citarea

5.1. Citatele

A. Redarea între *ghilimele* a citatelor

a) Citatele se scriu cu litere drepte și se încadrează între ghilimele românești („”).

Exemplu:

În ediția din 2009, observăm apariția unei noi intrări: „*MENTÁL, -Ă, mentali, -e*, adj., s.n. Care se referă la mentalitate, privitor la mentalitate. ◇ (Substantivat) Mentalul colectiv. — Din fr. *mental*.” (DEX₂ s.v. *mental*)

b) Dacă citatul cuprinde el însuși o altă citare, aceasta din urmă se va evidenția prin ghilimele franțuzești (neseparate prin spațiu de textul propriu-zis: « »).

Exemplu:

[text] în limba română, *a pofti* dezvoltă „sensuri cu totul noi, pe baza unui anumit «fond» semantic al cuvântului slav, dar care sunt «imposibile» în limbile slave” (Mihăilă 1960: 237) [text]

B. Orice *secvență omisă din textul original* se evidențiază prin croșete (puncte de suspensie între paranteze drepte: [...]).

Exemplu:

Într-o interpretare destul de larg acceptată, norma lingvistică este văzută ca „un sistem de reguli/instrucțiuni care privește [...] uzajul unei limbi date” (Bidu-Vrănceanu *et al.* 1997: 328).

C. *Punctul final* în cazul citatului

a) Atunci când citatul inserat în fraza citantă nu este precedat de două puncte, punctuația respectă logica frazei citante, iar punctul final se pune după ghilimelele de închidere a citatului.

Exemplu:

Într-o interpretare destul de larg acceptată, norma lingvistică este văzută ca „un sistem de reguli/instrucțiuni care privește [...] uzajul unei limbi date” (Bidu-Vrănceanu *et al.* 1997: 328).

b) Atunci când citatul inserat în fraza citantă este precedat de două puncte, punctuația respectă logica frazei de origine și nu se mai pune punctul final după ghilimelele de închidere a citatului.

Exemplu:

... observa deja Șăineanu (1887: 117): „Lăsându-se afară vorba inițială a formulei de înjurat, cuvântul *cruce* capătă astfel o înfățișare mai puțin urgisită și devine o înjurătură de o nevinovată banalitate: *Crucea (ia, lui, voastră, lor) de...!*”

Regulile de mai sus, cu privire la punctul final, sunt valabile și în cazul exemplurilor care necesită indicarea sursei între paranteze.

Exemplu:

În prefața cărții lui Anton Pann se poate recupera o definiție a „politeții” (relevând dimensiunea metadiscursivă), dependentă de evaluarea comportamentului în societate:

- (1) De să poartă oarecine/*Regulat, cum se cuvine*,/Îl numesc de om cuminte,/Și îi dau deobște *cinste*./Iar de să poartă-mprotivă,/La orice fără potrivă,/Îl judecă fiecare/De nebun, și *cinste n'are*. (Pann, p. 28)

D. Separarea de text a citatului

a) Dacă citatul este mai scurt sau egal cu 3 rânduri, se va da în corpul textului.

Exemplu:

Genitivul marcat analitic prin *a* este moștenit din construcția latină târzie în care valoarea genitivului posesiv, înțeleasă și ca raport semantic de „apropiere”, era exprimată prin prepoziția AD (vezi și Coteanu 1969: 56-57): *membra ad duus fratres* „membrele a doi frați” (inscripție din Gallia, probabil din secolul al VII-lea, *apud* Fischer 1985: 86; vezi și DA, s.v. *a*).

b) Dacă citatul este mai lung de 3 rânduri, se va separa de text prin rând gol înainte și după citat și va fi aliniat spre interior la un TAB (maximum 1,25); primul rând al citatului nu va fi retras printr-un TAB suplimentar.

Exemplu:

Principalele critici aduse în perioada interbelică legislației adoptate în anii 1864-1865 vizează ruperea legăturii cu vechea cultură juridică românească și insuficienta asimilare a legilor străine, atât sub aspectul conținutului, cât, mai ales, al expresiei lingvistice:

„O chestiune de asemenea neglijată este chestiunea limbii juridice. Limba întrebuințată de juriști, în această epocă, lasă de dorit, căci nu este înțeleasă cu ușurință – cum ar trebui – nu numai de masa poporului, ci chiar de către cei cu oarecare cultură. Și nu totdeauna anumiți termeni tehnici greu de tradus – ceea ce se întâmplă rar – au făcut aceasta, ci aceeași exagerată influență a culturii străine. Ne-am depărtat și aici de ceea ce gândeau înaintașii noștri. Puțin, puțin dacă ne-am fi ostenit desigur că n-am fi avut pe *demandore* și *defendore, preopinent, partaj, mezii, manopere dolosive, ajurnare* și atâtea alte cuvinte foarte întrebuințate mai ales altădată. Era mai ușor, pe vremuri, să scăpăm de ele decât azi, când unele sunt pe cale să se naturalizeze.” (Rădulescu 1923: 44-45)

5.2. Atribuirea citatelor

Trimiterile bibliografice se vor introduce în text (nu în note). Trimiterea include numele autorului (fără prenume), anul apariției lucrării și numărul paginii. Lucrările colective de tip dicționar, corpus, gramatică de referință etc. se citează cu siglă, an și pagină, iar articolele/capitolele de autor se citează cu nume și an (opțional pagina); trimiterea se pune de obicei în paranteză.

Model de citare:

text... (vezi GBLR 2010: 123) (trimitere la *Gramatica de bază*, din bibliografia de mai jos)
text... (Stan 2007: 453) (trimitere la articolul C. Stan, din bibliografia de mai jos)

5.3. Citarea cu apud

Apud (lat., prep. – „după”, „preluat din”) indică un text citat indirect, prin intermediul altei lucrări.

Dacă o lucrare citată de un alt autor conține idei utile, dar nu este accesibilă, citarea se face cu *apud*, menționând atât lucrarea citată, cât și lucrarea prin intermediul căreia se citează, după modelul:

(Whang 2008: 123, *apud* Ionescu 2015: 46).

În modelul dat, Whang (2008) este lucrarea din care se citează, iar Ionescu (2015) este lucrarea prin intermediul căreia am avut acces la lucrarea lui Whang (2008). Atât Whang (2008), cât și Ionescu (2015) trebuie să apară la bibliografie, cu datele complete. Citarea cu *apud* este acceptabilă pentru lucrările greu accesibile, dar nu trebuie abuzat de citări indirecte; studenții sunt încurajați să citească lucrările autorilor citați, nu doar sinteze preluate din cursuri universitare, manuale etc.

5.4. Citatele din lucrări în limbi străine

În cazul citării unui fragment dintr-un text redactat într-o limbă străină, pasajul va fi tradus în română și redat între ghilimele, cu mențiunea „traducerea mea/noastră”, plasată în paranteză, după modelul: (trad. mea/noastră, XY – unde XY sunt inițialele studentului care redactează lucrarea de licență); într-o notă de subsol va fi inserat între ghilimele fragmentul în limba străină din textul de origine.

Exemplu:

Prin *transfer* se înțelege „influența rezultată din similaritățile și diferențele dintre limba-țintă și orice altă limbă care a fost studiată anterior (și eventual insuficient)” (Odlin 1989: 27, *apud* Neff-van Aertselaer 2015: 269, trad. noastră, XY).

6. Sursele

Precizări:

- a) De obicei, pentru sursele utilizate într-o lucrare de cercetare se folosește un sistem de abrevieri, care poate fi diferit de la o lucrare la alta. Nu există reguli absolute în ceea ce privește maniera de abreviere, important este ca sistemul pentru care se optează să fie aplicat în mod consecvent. De exemplu, pentru Coresi, *Evanghelie cu*

învățătură, se pot întâlni abrevieri diferite în lucrări de specialitate distincte (CC².1581 sau *Coresi, Ev.*), dar niciodată în cadrul aceleiași lucrări.

- b) Pentru sursele literare folosite în lucrări de lingvistică, se utilizează de obicei ca abrevieri: (i) doar numele autorului, dacă este folosită ca sursă o singură lucrare a acestuia – ex. *Caragiale*; sau (ii) numele autorului și o indicație prescurtată pentru textul/ediția utilizat/e – ex. *Caragiale, O III*.
- c) Pentru trimiterile la corpusuri deja constituite, se folosește de regulă o abreviere consacrată – ex. *IVLRA*, care trimite la Liliana Ionescu-Ruxăndoiu (coord.), *Interacțiunea verbală în limba română actuală. Corpus (selectiv). Schiță de tipologie*, București, Editura Universității din București, 2002.
- d) În cazul în care studentul și-a alcătuit un corpus (de exemplu, cu transcrieri de conversații, mesaje etc.), care va fi inclus în *Anexe*, trebuie să elaboreze și un sistem de trimitere la acest tip de corpus, pentru a putea indica proveniența fragmentelor/exemplelor menționate în textul lucrării (vezi exemplul de mai jos).

Exemplu:

- (1) [...text exemplu din corpus...] (Anexa 1, a/1 sau *titlul fragmentului/secvenței în care se regăsește exemplul*)
- (2) [...text exemplu din corpus...] (Anexa 3, b/2 sau *titlul fragmentului/secvenței în care se regăsește exemplul*)

În funcție de tipurile de surse utilizate, acestea se pot indica după cum urmează:

- a) *surse tipărite* (texte literare, corpusuri publicate etc.)

Caragiale, O III = I.L. Caragiale, *Opere*, vol. III (*Teatru. Scrieri despre teatru. Versuri*), București, Editura Fundației Naționale pentru Știință și Artă, 2011.
IVLRA = Liliana Ionescu-Ruxăndoiu (coord.), *Interacțiunea verbală în limba română actuală. Corpus (selectiv). Schiță de tipologie*, București, Editura Universității din București, 2002.

- b) *surse online*

Ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului din 10 octombrie 2019, disponibilă la adresa www.cdep.ro/pls/steno/steno.stenograma?ids=8099&idm=2&idl=1 (accesat la data de 5 ianuarie 2022)
<https://www.realitateasportiva.net/exclusiv-duckadam-a-ramas-perplex-la-realitatea-sportiva-poftim> (accesat la data de 5 ianuarie 2022)

- c) *dicționare online*

DLE = *Diccionario de la lengua española*, <https://dle.rae.es/>.
LAROUSSE = *Dictionnaire de français Larousse*, <https://www.larousse.fr/dictionnaires/francais>.
MWD = *Merriam-Webster Dictionary*, <https://www.merriam-webster.com/>.
TLFI = *Le Trésor de la Langue Française Informatisé*, <http://www.atilf.fr/tlfi>.

În afară de primul rând al fiecărei referințe de la *Bibliografie* sau de la *Surse*, celelalte rânduri vor fi aliniate la 1 TAB (maximum 1,25).

Pentru un exemplu de surse, vezi *Anexa 3*.

7. Bibliografia

Precizări:

- a) există mai multe modalități de a tehnoredacta bibliografia, modelul propus mai jos fiind doar unul dintre cele posibile; indiferent de sistemul adoptat, este important ca regulile acestuia să fie aplicate în mod consecvent;
- b) toate lucrările citate în text trebuie să se regăsească în bibliografie; nu vor apărea în bibliografie lucrări necitate în text;
- c) lucrările se vor aranja în ordine alfabetică, indiferent de tipul lor (articole în reviste, capitole în cărți, cărți etc.);
- d) dacă un autor este citat cu mai multe lucrări, acestea trebuie aranjate cronologic;
- e) dacă există două sau mai multe publicații din același an ale aceluiași autor, acestea trebuie diferențiate prin a, b, c etc. (de exemplu, Popescu 2020a, 2020b, 2020c etc.);
- f) în exemplele propuse în continuare, prenumele autorilor se scrie întreg;
- g) de obicei, pentru dicționare se folosesc sigle în interiorul textului – de exemplu, DEX, DOOM, DA, DLR, iar aceste sigle trebuie menționate și la bibliografie, în ordine alfabetică, împreună cu datele complete ale lucrării;
- h) pentru referințele bibliografice online se vor preciza inclusiv linkul și data la care a fost accesat site-ul respectiv. Înțelegem prin referințe online doar textele concepute pentru acest mediu și care pot suferi modificări în timp, nu reproducerile *fidele* (format imagine, pdf etc.) ale unor texte anterior tipărite, pentru care trebuie deci oferite indicațiile în mod tradițional, fără precizarea linkului. De exemplu, orice articol scanat din revista *Limba română*, descărcat în format pdf de pe site-ul BCU Iași, va fi indicat doar ca articol de revistă, nu ca referință online;
- i) în cazul referințelor online, nu este suficient să se precizeze doar adresa electronică; ori de câte ori este posibil, sursa bibliografică se va indica după modelul valabil în cazul lucrărilor tipărite (vezi mai jos f);
- j) nu constituie referință bibliografică site-uri precum *scribd* și altele asemenea;
- k) în cazul utilizării *dexonline*, trebuie să se menționeze exact dicționarul din care este preluată informația (DEX, Scriban, DLRLC etc.).

Editarea bibliografiei, în sistemul propus aici, se va face după modelul de mai jos:

a) *pentru cărți*

Stan, Camelia, 2013, *O sintaxă diacronică a limbii române vechi*, București, Editura Universității din București.
Vasilii, Emanuel, Liliana Ionescu-Ruxăndoiu, 1986, *Limba română în secolele al XII-lea – al XV-lea. Fonetică – Fonologie – Gramatică*, București, Tipografia Universității din București.

b) *pentru lucrări colective citate în text cu siglă*

GBLR 2010 – Gabriela Pană Dindelegan (ed.), *Gramatica de bază a limbii române*, București, Editura Univers Enciclopedic Gold.
GR 2013 – Gabriela Pană Dindelegan (ed.), *The Grammar of Romanian*, Oxford, Oxford University Press.

c) pentru capitol în cărți colective

Zafiu, Rodica, 2013, „Mood, Tense, and Aspect”, în GR 2013: 24-64.

d) pentru articole în volume colective

Sava, Cristinel, 2013, „Ipoteze privind originile și istoria particulei modale *să*”, în Liliana Ionescu-Ruxăndoiu, Melania Roibu (ed.), *Orientări actuale în cercetarea limbii române*, București, Institutul European, 131-151.

e) pentru articole în reviste

Stan, Camelia, 2007, „Notă gramaticală: conjuncția *ca (...)* *să*”, *Studii și cercetări lingvistice*, LVIII, 2, 451-458.

f) pentru studii preluate de pe internet

Bramley, Nicolette Ruth, 2001, *Pronouns of Politics: The Use of Pronouns in the Construction of 'Self' and 'Other' in Political Interviews*, teză de doctorat, Australian National University, disponibilă online la www.openresearch-repository.anu.edu.au/handle/1885/46225, consultată la data de 5 ianuarie 2020.

În afară de primul rând al fiecărei referințe de la *Bibliografie* sau de la *Surse*, celelalte rânduri vor fi aliniat la 1 TAB (maximum 1,25).

Pentru un exemplu de bibliografie, vezi *Anexa 4*.

8. Notele

Notele cuprind comentarii, completări pe care autorul decide să le separe astfel de text pentru a nu afecta continuitatea ideilor, pentru a evita prolixitatea textului etc. Nu se dau note care conțin doar referințe bibliografice (acestea se scriu în text; vezi mai sus **5.2. Atribuirea citatelor**).

Exemplu:

Text... În subtitlul ediției latinizante din 1876 apare *moravuri* (lat. *mos, moris*, fr. *mœurs* + *nărav*; cf. DLR, Scriban 1939), substituția indicând o depreciere a sensului lui *nărav*¹.

Text...

¹ Pentru *nărav(uri)* și *morav(uri)*, vezi comentariile foarte interesante ale lui Iacob Negruzzi (*Scrisoarea II* din *Publicistica literară, Scrieri II*) legate de etimologia celor două cuvinte, sensul și uzul acestora.

Notele se scriu în subsolul fiecărei pagini (nu la finalul capitolului sau al lucrării) și se numerotează în continuare în interiorul aceluiași capitol. Vor fi aliniat cu TAB (maximum 1,25) și scrise cu fontul TIMES NEW ROMAN, dimensiunea 10, JUSTIFY.

Pentru inserarea notelor în Word:

referințe – inserare notă de subsol – începe la 1 – numărătoare: continuă (references – insert footnote – start at 1 – numbering: continuous)

IV. Etică academică

Lucrarea trebuie să respecte normele de etică academică ale Universității din București (vezi Codul de etică și deontologie al Universității din București) și va fi verificată într-un program antiplagiat!

1. Se consideră **plagiat** atât preluarea fără citare a formulărilor altor autori (fragmente mai ample sau secvențe foarte scurte, de câteva cuvinte), cât și parafrizarea fără menționarea sursei a unor idei întâlnite în lucrările consultate.

Fragmentele preluate vor fi redate obligatoriu între ghilimele, menționând în paranteză și sursa, după modelul: (Autor an: pagină). Sursa trebuie indicată și în cazul parafrazării, după același model: (Autor an: pagină). Sunt de evitat situațiile în care parafrizarea are dimensiunile unui întreg paragraf, iar trimiterea se face o singură dată, la sfârșitul acestuia; chiar și în cazul parafrazării, trebuie să se poată distinge într-un mod suficient de clar între ideile parafrazate și cele personale.

2. În construirea corpusurilor sau completarea chestionarelor folosite pentru lucrarea de licență, studentul trebuie să respecte reglementările legale actuale privind **protecția datelor personale**.

ANEXE

1. Model de pagină de titlu

Universitatea din București
Facultatea de Litere
Departamentul de lingvistică

Titlul lucrării de licență

Coordonator:
Grad didactic Prenume Nume

Absolvent:
Prenume Nume

București
Iunie 2022

2. Model de cuprins

CUPRINS	
Introducere.....	3
Capitolul I. xxxxxxxxxxxx.....	7
1.	9
1.1.	n
1.1.1.	
1.1.2.	
1.1.3.	
1.1.n.	
1.2.	
1.n.	
2.	
2.1.	
2.2.	
2.n.	
n.	
Capitolul II. xxxxxxxxxxxx.....	
1.	
1.1.	
1.1.1.	
1.1.2.	
1.1.3.	
1.1.n.	
1.2.	
1.n.	
2.	
2.1.	
2.2.	
2.n.	
n.	
Capitolul N. xxxxxxxxxxxx.....	
1.	
1.1.	
1.1.1.	
1.1.2.	
1.1.3.	
1.1.n.	
1.2.	
1.n.	
2.	
2.1.	
2.2.	
2.n.	
n.	
Concluzii.....	
Surse/Corpus.....	
Bibliografie.....	
Anexă/Anexe	

Este total nerecomandată construirea automată a cuprinsului!

3. Exemplu de surse

Surse

- Alecsandri, DV = Vasile Alecsandri, *Despot Vodă. Sânzeana și Pepelea*, Chișinău, Litera, 1998.
- Biblia = Biblia, *adecă Dumnezeiasca Scriptură a Vechiului și Noului Testament*. Tipărită întâia oară la 1688 în timpul lui Șerban Vodă Cantacuzino, Domnul Țării Românești. Retipărită după 3 de ani în facsimil și transcriere, cu aprobarea Sfântului Sinod și cu binecuvântarea Prea Fericitului Părinte Teoctist, patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, București, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, 1988.
- Caragiale, O I = I.L. Caragiale, *Opere*, vol. I (*Proză literară*), București, Univers Enciclopedic, 2000.
- Caragiale, O III = I.L. Caragiale, *Opere*, vol. III (*Teatru. Scrieri despre teatru. Versuri*), București, Editura Fundației Naționale pentru Știință și Artă, 2011.
- Călinescu, EO = George Călinescu, *Enigma Otiliei* (reproduce ediția îngrijită de Nicolae Mecu), București, Litera, 2010.
- CoRoLa = *Corpus computațional de referință pentru limba română contemporană*, <https://corola.racai.ro/>.
- Doc. bârl. = Ioan Antonovici (ed.), *Documente bârlădene*, Bârlad, Tipografia Neculai P. Peiu/Tipografia și legătoria de cărți Const. D. Lupașcu/Huși, Atelierele Zanet Corlăteanu, 5 vol., 1911-1926.
- Greceanu, CB = Radu Greceanu, *Istoria Domniei lui Constantin Basarab Brâncoveanu Voievod*, în *Cronicari munteni*, selecția textelor, studiu introductiv, note, comentarii și glosar de Dan Horia Mazilu, București, Editura Fundației Naționale pentru Știință și Artă/Editura Univers Enciclopedic, 2004.
- Iorga, SBD = Nicolae Iorga, *Scrisori de boieri, scrisori de domni*, ed. a III-a, Vălenii de Munte, 1932.
- IVLRA = Liliana Ionescu-Ruxăndoiu (coord.), *Interacțiunea verbală în limba română actuală. Corpus (selectiv). Schiță de tipologie*, București, Editura Universității din București, 2002.
- Rosetti, LB = Alexandre Rosetti, *Lettres roumaines de la fin du XVI-e et du début du XVII-e siècle, tirées des archives de Bistritza (Transylvanie)*, București, Socec, 1926.
- T. doc. Dâmb. = George Potra, *Tezaurul documentar al județului Dâmbovița (1418-18)*, Muzeul județean Dâmbovița, 1972.
- Tocilescu, 2MVV = Alex Tocilescu, *2 Mai-Vama Veche și înapoi*, versiune online disponibilă la <https://ro.scribd.com/document/22192237/2-Mai-Vama-Veche-Si-Inapoi-X>.
<https://artificionada.ro/de-meresi-de-ploaie/>, consultat la data de 5 ianuarie 2022
<https://www.realitateasportiva.net/exclusiv-duckadam-a-ramas-perplex-la-realitatea-sportiva-poftim>, consultat la data de 5 ianuarie 2022

4. Exemplu de bibliografie

Bibliografie

- GBLR 2010 – Gabriela Pană Dindelegan (ed.), *Gramatica de bază a limbii române*, București, Editura Univers Enciclopedic Gold.
- Bramley, Nicolette Ruth, 2001, *Pronouns of Politics: The Use of Pronouns in the Construction of 'Self' and 'Other' in Political Interviews*, teză de doctorat, Australian National University, disponibilă online la www.openresearch-repository.anu.edu.au/handle/1885/46225, consultată la data de 5 ianuarie 2020.
- GR 2013 – Gabriela Pană Dindelegan (ed.), *The Grammar of Romanian*, Oxford, Oxford University Press.
- Sava, Cristinel, 2013, „Ipoteze privind originile și istoria particulei modale să”, în Liliana Ionescu-Ruxăndoiu, Melania Roibu (ed.), *Orientări actuale în cercetarea limbii române*, București, Institutul European, 131-151.
- Stan, Camelia, 2007, „Notă gramaticală: conjuncția ca (...) să”, *Studii și cercetări lingvistice*, LVIII, 2, 451-458.
- Stan, Camelia, 2013, *O sintaxă diacronică a limbii române vechi*, București, Editura Universității din București.
- Vasilii, Emanuel, Liliana Ionescu-Ruxăndoiu, 1986, *Limba română în secolele al XII-lea – al XV-lea. Fonetică – Fonologie – Gramatică*, București, Tipografia Universității din București.
- Zafiu, Rodica, 2013, „Mood, Tense, and Aspect”, în GR 2013: 24-64.